

Urgell consolida les Jornades de Teologia i afronta el repte de la bioètica

Dg, 31/08/2014 per Catalunya Religió

([Bisbat d'Urgell](#)) Les "Jornades de Teologia" han resultat un èxit de participació: més de 180 persones hi estan participant. [L'edició d'aquest any](#) s'ha celebrat dijous i divendres per tractar en profunditat el tema de la bioètica.

Les jornades, organitzades per la Delegació d'Ensenyament del bisbat d'Urgell i obertes al públic en general, acull laics de signe divers del bisbat i Andorra, i també de punts de Catalunya. Una part important dels assistents però, són mestres i professors de religió, í també catequistes, sacerdots i alguns laics voluntaris o vinculats amb els consells de pastoral de les parròquies de la diòcesi.

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan-Enric Vives**, va presidir la inauguració de les jornades, posant èmfasi en el valor de la vida i de la família i de les estructures socials que sorgeixen de la família en parlar de la propera celebració del Sínode de les Famílies; i també en la singularitat i la importància del tema de l'ètica i de l'amor i la defensa de la vida, una tasca oberta i no únicament confessional.

Francisco Alarcos, director de la Càtedra Andalus de Bioètica de la Facultat de Teologia de Granada, ha participat en l'edició d'engany amb [una àmplia reflexió](#), dividida en tres ponències al llarg del dia: sobre els valors que implica la pròpia expressió "bioètica" ("l'ètica i la vida") i molt especialment en l'aplicació pràctica "en dues etapes que són claus: en l'inici de la vida, quan es poden plantejar qüestions com l'estatut ètic de l'embrió humà, l'avortament, la fecundació in vitro, etc; i, d'altra banda, els dilemes que es plantegen en situacions terminals de la vida, com l'eutanàsia, el suïcidi assistit o la limitació de tractaments terapèutics, entre d'altres".

Tot i que la professió mèdica ha elaborat diversos codis ètics per tractar alguns dels dilemes que esmenta el ponent (dilemes, puntualitza, "que afecten tant a creients com a no creients"), aquests codis, que parteixen bàsicament del principi

deontològic hipocràtic de "no maleficència" (el metge mai no pot actuar per fer mal al pacient), han d'anar evolucionant per tal de donar respostes als problemes que es deriven precisament del desenvolupament tecnològic de la ciència mèdica, els quals fan possible "prolongar la vida d'una manera extraordinàriament inhumana".

D'altra banda, el doctor Alarcos va fer èmfasi en el fet que en la discussió sobre els avenços en els tractament de determinades malalties greus. Aplicar el principi de justícia vol dir, per exemple, considerar el cost que té mantenir un pacient en condicions de supervivència assistida i si aquest recursos que es destinen no s'haurien d'emprar abans en atendre altres malalts en una situació no tan extrema. Això, però, no significa que "s'hagi de taxar el preu d'una vida humana en termes econòmics, però també és cert que el principi de justícia ens mena a no emprar recursos en mantenir artificialment una vida quan es podrien dedicar a tractar altres pacients que sí que tenen una expectativa raonable de futur".

En la [segona sessió](#) va intervenir **Francesc Torralba**, catedràtic de Filosofia de la Universitat Ramon Llull, que va parlar sobre una missió bàsica d'una bioètica inspirada en un humanisme cristià. En parlar de la vulnerabilitat, va explicar les seves diverses formes i tipus que es manifesten en l'ésser humà: tant la infància com la vellesa, com l'orgull o l'enamorament ens fan vulnerables. Pel que fa a l'autonomia, parteix de que hom vol ser autònom, en el sentit de portar una vida pròpia sense dependències externes o internes. Ha subratllat les dificultats per portar-ho a terme amb l'exemple de l'"enmacipament retroactiu" que es dona avui, ja que sovint, aquells que han deixat casa seva es veuen obligats a tornar-hi per la impossibilitat de poder-se mantenir.